

Ιούλιος. Ο πιο καλοκαιρινός μήνας. Οι μέρες είναι μεγάλες. Τα μελτέμια δεν έχουν ακόμα προκύψει και οι θερμοκρασίες υψηλές. Το φως πολύ. Όχι ο ιδανικός καιρός για ταξίδι με μοτοσυκλέτα στην Ελλάδα, καθώς η μόνο τα δυο «έξι με δέκα» είναι ευχάριστα. Έξι με δέκα το πρωί, έξι με δέκα το βράδυ.

Ακόμα και το μη ιδανικό όμως, είναι συχνά σε αυτό το Ελληνικό κομμάτι της γης, κάτι παραπάνω από καλό. Ειδικά αν είσαι αρκετά τυχερός να ταξιδέψεις πάνω σε

άδειους δρόμους, ειδικότερα αν είσαι έτοιμος να δεχτείς το συναισθηματικό φορτίο που υπάρχει σε κάθε, σχεδόν, γωνιά του τόπου.

Καρυές

Στο βωμό του χρόνου θυσιάσαμε το πρώτο τμήμα της διαδρομής. Το Αθήνα Τρίπολη. Αυτό που κερδίζεις είναι το μια και είκοσι. Αυτό που χάνεις, είναι το να μην ταξιδεύεις δίπλα στο κύμα, πάνω στον Κωλοσούρτη, μέσα από χωριά. Κερδίσαμε όμως και κάτι άλλο. Το μισό πέρασμα του Πάρνωνα στις πιο όμορφες ώρες της μέρας. Στις έξι με δέκα το βράδυ.

Αρκετά τυχερό το Πολύδροσο (Τσίτζινα) που δεν κάηκε στις φονικές πυρκαγιές του '07

Λίγο πριν τις επτά λοιπόν, στις Καρυές, ακολούθως Βαρβίτσα, Βαμβακού, και την ώρα που έφευγε το τελευταίο φώς της ημέρας στο **Πολύδροσο** ή **Τσίτζινα**. Δροσερός Πάρνωνας στα καλύτερά του, σχεδόν σε αποκλειστική χρήση. Μόνοι στο βουνό, που μοσχοβολάει στο τέλειωμα της μέρας, βουτηγμένο στις μυρουδιές των κωνοφόρων.

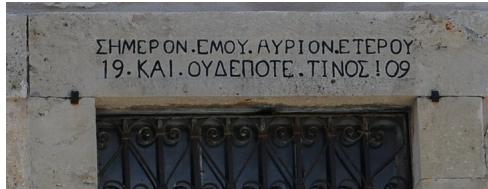

Μια μαυρόασπρη εικόνα στον τοίχο του μοναδικού ξενώνα, μας γυρίζει στο 1900. Περίπου μια εκατοντάδα παιδιά ποζάρουν μπροστά στις καμάρες του σχολαρχείου. Στις ημέρες μας δεν υπάρχουν ούτε σχολιό, ούτε παιδιά. Λίγος κόσμος το καλοκαίρι και δυο μονάχα μαγαζιά. Με ονομασίες ενδεικτικές. «Βράχος» το ένα, «Μοτίβο» το άλλο. Ο 21ος αιώνας, μοιάζει να έχει αντίστροφη πορεία, από την μαγική λέξη που επιδιώκουμε σαν χίμαιρα: την διαβόητη ανάπτυξη.

«Σήμερον εμού, αύριον εταίρου, ουδέποτε τινός.» έξι μονάχα λέξεις, που οριοθετούν την ματαιότητα της ιδιοκτησίας. Την διαφορά ανάμεσα στο κατέχω και το χρησιμοποιώ. Στο αγωνιώ και στο χαίρομαι. Όταν μάλιστα συνδυαστεί με άλλη μια πεντάδα λέξεων:

«Τα σάβανα δεν έχουν τσέπες», για την πατρότητα των οποίων ερίζουν και οι εξ ανατολών γείτονες (Kefenin cebi yok, όπως λένε) φτάνουμε σε σημαντικά συμπεράσματα. Αν και οι περισσότεροι φτάνουμε σε αυτά αργά, πολύ αργά. Αφού έχουμε ξοδευτεί σε μια ζωή που κατόπιν, μοιραία, κρίνεται αλλιώς.

Γραμμένη συνήθως στα πρέκια κατοικιών, τούτη η φράση, αποτελεί μια ακόμα μαρτυρία για την προσωρινότητά μας. Το αντίκριζα άλλη μια φορά μπροστά μου σε μια όμορφη κατοικία στην **Καλλιθέα Λακωνίας** λίγο πριν το Γεράκι. Όμορφη, αρχοντοπρεπής, η κατοικία, μα εγκαταλειμμένη. Πιο τρανή απόδειξη, για αυτό που έγραφε, δεν φαντάζομαι. Κτισμένη από το 1909, σύμφωνα με το επίγραμμα, πριν ανέβει ο Βενιζέλος στην Αθήνα, πριν τόσα και τόσα. Μετά από πολύ περισσότερα.

Το φέρυ από την Πούντα έως την **Ελαφόνησο** αφήνει στα ανατολικά το Παυλοπέτρι. Άλλη μια απόδειξη ότι αυτός ο τόπος ήκμαζε από την εποχή του Χαλκού. Βυθισμένη η αρχαία πόλη στα τρία με τέσσερα μέτρα, γεγονός απότοκο γεωλογικών συμβάντων και σεισμών, ανακαλύφθηκε, τυχαία από τον Nicholas Flemming το '67.

Την επόμενη χρονιά χαρτογραφήθηκε από ομάδα του Πανεπιστημίου του Cambridge και το 2011 φτιάχτηκε ένα εκπληκτικό ντοκυμαντέρ του BBC, από έρευνες που έλαβαν χώρα το

2009 και εντεύθεν. Εδώ να επισημάνουμε μια επιστημονική πρωτιά, καθώς ήταν η πρώτη βυθισμένη πόλη που επαναδημιουργήθηκε ψηφιακά σε τρεις διαστάσεις.

Ένα από τα αποτελέσματα των ερευνών ήταν η απόδειξη, ότι αυτή η αρχαϊκή πόλη ήταν το κέντρο μιας ακμάζουσας βιομηχανίας κλωστοϋφαντουργίας, καθώς ανασύρθηκαν από τον βυθό πολλά ευρήματα που συνηγορούν ως προς τούτο. Στον ίδιο βυθό, βρέθηκαν και μεγάλα πιθάρια από την Κρήτη, δείγμα πως η πόλη ήταν σημαντικό εμπορικό λιμάνι προκειμένου τα εμπορεύματα να περάσουν προς στην και από την Πελοποννησιακή γη.

Μια βουτιά στο **Σίμο**, που δεν ήταν στα καλύτερά, του καθότι η Σοροκάδα δυνάμωνε όλο και περισσότερο, κρίθηκε απαραίτητη. Η ώρα πέρασε, το απόεμα ήρθε και τι καλύτερο από μια βόλτα στο **απολιθωμένο δάσος**.

Σε μια περιοχή ασυνήθιστη ανάμεσα από το χωριό Άγιος Νικόλαος Νεάπολης και το ακρωτήριο Μαλέας, δίπλα από ογκόλιθους που έχουν ξεκολλήσει από το βραχώδες ύψωμα, πάνω στην επίσης βραχώδη ακτογραμμή, διασώζονται κελύφη από όστρακα, από απολιθωμένους αχινούς, σφηνωμένα μέσα στο βράχο.

πακόσφρεταμχή. Μοναχά μια κυρία ξεπλένει, καθαρίζει όλο το

Ο τόπος γειτνιάς και το πωτό φως δίνει το καλύτερο πλαίσιο για εικόνες.

Καταλαβαττός από την οροφή της πόλης την πανέμορφη θέα στην Αγριότη, η οποία μάλιστα είναι μόλις 15 λεπτά από την πόλη

Μόνο μεταξύ της πόλης και της Αγριότης, μεταδίδεται την απόφοιτη βία της Βόρειας Επαρχίας, με πολύ περισσότερη

Επιβολλή στον πάγκο της ορεινής Κρήτης με απόφθεμα για την αριθμητική αύξηση της αριθμός φλαγμάτων.

Επιβολλή στον πάγκο της Κρήτης με απόφθεμα για την αριθμητική αύξηση της αριθμός φλαγμάτων.

Επιβολλή στον πάγκο της Κρήτης με απόφθεμα για την αριθμητική αύξηση της αριθμός φλαγμάτων: Αδυσώπητα

Επιβολλή στον πάγκο της Κρήτης με απόφθεμα για την αριθμητική αύξηση της αριθμός φλαγμάτων:

Επιβολλή στον πάγκο της Κρήτης με απόφθεμα για την αριθμητική αύξηση της αριθμός φλαγμάτων:

